

LEGE CADRU

pentru prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora

-Expunere de motive-

Legea - cadru pentru prevenirea cruzimii față de animale și protecția acestora aduce în legislația României principii etice și norme științific fundamentate privind protecția animalelor, corespunzătoare în aspectele lor de bază atât standardelor internaționale actuale, cât și tradițiilor de omenie și preocupărilor de protecție față de viețuitoare existente în țara noastră.

Ea răspunde unei necesități deosebite, semnalată în ultimii ani cu insistență, într-un sector semnificativ al vieții sociale și al conștiinței umane.

Printre principiile de bază recunoscute de stat prin această Lege - cadru, se înscriu respectul față de viață și fapte, odată cu necesitatea implementării progresive a normelor internaționale și naționale moderne, cu caracter științific și etic, în întreaga sferă a protecției animalelor.

Bazate pe o amplă documentație în domeniu, dispozițiile legii promovează cu fermitate aceste principii, ținând totodată seama, în modalitățile de transpunere a lor în viață, de contextul socio-economic prezent, din țara noastră.

Considerând că etica față de viață și ființe constituie o latură definitorie a demnității și spiritualității omului, iar pe de altă parte având în vedere relația existentă între agresivitatea față de animale și apariția unor comportări violente ale unui individ în mediul social, statul încurajează prin lege și acțiunile educative adresate copiilor, tinerilor, populației adulte precum și personalului tehnic de toate categoriile care manipulează animale, având drept obiectiv o comportare omenoasă față de fapte și cunoașterea normelor raționale de protecție a animalelor, paralel cu protecția sănătății publice și a mediului.

Caracterul de Lege – cadru este conferit de faptul că prevederile acesteia sunt generale, fiind valabile pentru întregul câmp al problemelor de protecție a animalelor din România și cuprinzând toate categoriile de animale, dar lăsând loc totodată, conform uzanțelor internaționale, unor dezvoltări sau reglementări cu caracter special, paralele ori ulterioare, pentru unele domenii specifice deosebit de complexe, cum este acela al experimentării animale.

Legea – cadru definește cruzimea față de animale într-o concepție aprofundată, care ține seama atât de drepturile etice ale animalelor, proclamate solemn în 1978 la Organizația Mondială pentru Educație, Știință și Cultură (U.N.E.S.C.O.), cât și de cerințele sociale, tinzând să realizeze o interfață reală între aceste două categorii de aspecte.

În acest spirit, ea specifică, în raport cu gravitatea lor, diversele acte concrete care se încadrează în conceptul definit, constituind infracțiunea de chinuire a animalelor, sau contravenții privitoare la răul tratament al acestora. Pe lângă sancțiuni, legea prevede măsuri cu caracter educativ destinate să prevină actele de cruzime și să contribuie la dezvoltarea unei atitudini noi din partea făptașilor, în special în cazul minorilor.

Sfera de preocupări a Legii – cadru cuprinde animale vertebrate, trăind libere în natură, captive sau domestice, printre care cele utilitare, de tracțiune sau povară, cele destinate consumului alimentar, obținerii de blănuri și alte produse, sau aparținând altor categorii, precum și animalele de companie.

Legea dezvoltă acest ultim domeniu, având în vedere rolul social pozitiv al atașamentului față de animalele de companie în dezvoltarea unei atitudini de înțelegere și grijă a copiilor și adulților față de semeni și de toate ființele din jurul lor. Totodată ea conține prevederi complexe urmărind prevenirea unei densități excesive a animalelor de companie, în măsura în care aceasta ar putea conduce la părăsirea animalelor, precum și reducerea semnificativă a numărului câinilor fără un deținător, rolul prioritar avându-l limitarea reproducerii.

Privitor la situațiile, judicios evaluate, în care suprimarea vieții unui animal poate fi considerată juridic acceptabilă, legea dispune respectarea riguroasă a prevederilor internaționale și naționale referitoare la metodele și substanțele adecvate, în raport cu specia și împrejurările, pentru a evita în cea mai largă măsură posibilă suferința fizică și psihică a animalelor.

Sub aspect istoric, trebuie menționată Legea pentru protecțiunea animalelor votată în unanimitate de Parlamentul României și promulgată la 7 martie 1935, însoțită de Regulamentul pentru aplicare din 14 iunie 1936, care a reprezentat un moment semnificativ în evoluția concepțiilor de protecție a animalelor în România, desigur în raport cu standardele epocii, dar care nu a mai fost aplicată după încetarea activității vechii Societăți pentru Protecția Animalelor (SPA). Legea – cadru de față aduce problematica protecției animalelor în România la nivelul standardelor etice și științifice moderne.

Această Lege – cadru este sprijinită de următorii parlamentari: Mircea Ionescu-Quintus – senator PNL, Adrian Năstase – deputat PDSR, Bogdan Niculescu Duvăz – deputat PD, Andrei Ioan Chiliman – deputat PNL, Szilagy Zsolt – deputat UDMR, Ion Cîrstoiu – deputat PD, Ion Mogoș – deputat PNL, Anton Ionescu – deputat PNL, Valeriu Stoica – deputat PNL, Vasile Mândroviceanu – deputat independent.

Având în vedere necesitatea armonizării cu legislația Uniunii Europene cu privire la Directivele Comisiei Europene privind protecția animalelor vertebrate utilizate în scopuri științifice ale (noiembrie 1986) și metode și norme admise sau interzise de euthanasie la animale (octombrie 1985), cerem procedură de urgență.

Inițiatori:

Dep. P.N.L. Mona Musca

Dep. U.D.M.R. Atilla Kelen